Diumenge 12 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,26-33): En aquell temps, Jesús digué als seus Apòstols: «(...) ¿No es venen dos ocells per un as? I cap d'ells no cau a terra sense [permetre-ho] el vostre Pare.

També els cabells del vostre cap tots estan comptats. No tingueu por, vosaltres sou millors que molts ocellets (...)».

L'única esperança «fiable».

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui Jesucrist ens crida a mantenir una esperança «fiable», una meta tan gran que ens permeti afrontar el feixuc present. La veritable, la gran esperança que resisteix malgrat totes les desil·lusions, només pot ser Déu, que ens estima fins a l'extrem. Qui no coneix Déu, encara que tingui múltiples esperances, en el fons està sense esperança.

La història ho ha demostrat: no és la ciència, ni l'acció politicoeconòmica, allò que refà l'home, sinó l'amor. Si existeix un amor absolut amb la seva certesa absoluta, aleshores —només aleshores— l'home és redimit. Gràcies a Jesucrist estem segurs de Déu (que no és una llunyana «causa primera»), perquè el seu Fill unigènit s'ha fet home i s'ha lliurat totalment per nosaltres.

—Jesús, el teu amor em dona la possibilitat de perseverar —dia rere dia— enmig de la imperfecció natural d'aquest món. El teu Regne no és un més enllà imaginari, sinó que és present allí on Tu ets estimat.